“Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- rukûdan sonra bir ay kunut yaptı. Suleymoğulları'ndan bazı kabilelere beddua ediyordu. ”Enes -radıyallahu anh- sayıda tereddüd ederek dedi ki: (Nebi -sallallahu aleyhive sellem-) Kırk ya da yetmiş kurrâyı müşriklere gönderdi. O müşrikler ile Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- arasında yapılmış bir anlaşma olmasına rağmen, o kabileler kurrâlara karşı çıkıp, onları öldürdüler. Ben Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-’in bunlara hüzünlendiği kadar hiçbir kimseye hüzünlendiğini görmedim.''

Âsım'dan rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: “Enes –radıyallahu anh-’a kunuttan sordum. O da: “Rukûdan önce” diye cevap verdi. Bunun üzerine ben: “Falanca, senin (kunutu) rûkudan sonra dediğini iddia ediyor buna ne dersin? dedim." Bunun üzerine Enes-radıyallahu anh-, o yanlış söylemiştir, dedi. Sonra bize Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-’den şöyle rivayet etti: “Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- rukûdan sonra bir ay kunut yaptı. Suleymoğulları'ndan bazı kabilelere beddua ediyordu.” Enes -radıyallahu anh- sayıda tereddüd ederek dedi ki: (Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-) Kırk ya da yetmiş kurrâyı müşriklere gönderdi. O müşrikler ile Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- arasında yapılmış bir anlaşma olmasına rağmen, o kabileler kurrâlara karşı çıkıp, onları öldürdüler. Ben Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-’in bunlara hüzünlendiği kadar hiçbir kimseye hüzünlendiğini görmedim.''

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Hadis-i şerif musibetler karşısında kunut yapmanın meşru olduğunu açıklıyor. Kunutun yeri Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yaptığı gibi rükûdan kalkınca olur. Suleymoğulları'ndan bazı kabileler Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in onlara gönderdiği kurralardan yetmiş ya da kırk hafızı öldürerek kendileri ile müslümanlar arasındaki anlaşmayı bozmuşlardır. Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-, rükûdan sonra bir ay kunut yapıp Suleymoğulları'ndan bazı kabilelere beddua etti.